

Razpis nagrad.

Uredništvo in upravništvo »Zvončkovo« razpisujeta s tem

—> devet nagrad po 10 K, <—

in sicer:

1. Tri nagrade po 10 K za petero najboljših pesmi,
2. tri nagrade po 10 K za troje najboljših povesti in
3. tri nagrade po 10 K za troje najboljših spisov poučne ali znanstvene vsebine, ki jim bodi snov zajeta iz domače zgodovine ali iz domačega zemljepisja, iz prirodoslovja ali iz prirodoznanstva.

Po obsegu morajo biti spisi enaki spisom, ki jih je doslej priobčil »Zvonček«, torej taki, da jih bo mogoče natisniti v celoti v enem listu.

Rokopise brez pisateljevega imena je poslati uredništvu do 1. svečna 1901. l. Pisateljevo ime bodi zapisano na posebnem zapečatenem listu.

Uredništvo in upravništvo.

Za kratek čas.

Mati: Ali si se že umil, Janko?
Janko: O, da, mati! Že včeraj!

✦

Učitelj: Zakaj si prišel tako pozno v solo?

Deček: Oče so me rabili doma.

Učitelj: Ali nimajo nikogar drugega, zakaj morajo rabiti ravno tebe?

Deček: Da, ravno mene, ker so me topli.

Lepa žvižga.

Ribničan je peljal voz loncev, skled in skledic počasi po klanecu navzgor, potiskal voz za kobilo in si za kratek čas žvižgal pesemco. Ko prideta s kobilo Luco na vrh, je bilo klanca konec, a pesemce še ne. Voz je sam hitel za Luco, ker ni voznik pritisnil na kolo zavore, temveč zložno žvižgal do konca. Ali pred koncem pesemce se voz prevrne v globoki jarek, kjer je mož posodo hkrati zmenjal v — lončeni drobiž. Tedaj je bilo tudi pesemce konec.

»Zakaj pa niste zavrli pravočasno?« ga vpraša nasproti mu sopihajoči potnik.
»I-i-i, gaspud, kaku, k' je b'la žvižga taku lajpa?«
Ivo.

Zid, ki je star 2000 let.

Morebiti vam je znano, da živi v Kini nad 400 milijonov ljudi, torej mnogo več kakor v vsi Evropi, in da je del Kitaja opasan in ograjen z velikim zidom. Ta zid je postavljen pred 2000 leti, dolg je 2500 kilometrov, visok 30 čravljev, širok je zdolaj 25, a zgoraj 15 čravljev. Zidalo ga je dva milijona ljudi najbrž zato, da nihče ne more v njihovo deželo. Ker pa ta zid na nekaterih mestih razpada, se govori, da je kitajska vlada ukrenila, da se ta ogromni zid poruši.

Spoštovanje mater med Turki.

Najbolj spoštuje Turek svojo mater. Če je njegova mati prisotna, Turek nikdar prej ne sede, dokler mu ona ne veli. Teга ne stori Turek pred nobenim drugim človekom.

Zvonček.)

Allegretto.

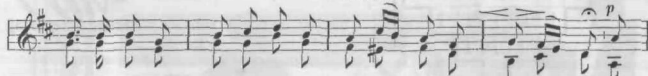
Besede zložil J. Bilč.

Uglasbil Ferd. Juvanec.

Pot-nik ho-di po ste-zi-ci, po do-mov-ju hre-pe-ni;
 In po-potnik se od-kri-je in po-slu-ša mi-li glas:
 »Sladko spi-te!« vsem za-po-ješ, skrb, te-ža-ve od-po-diš;

ritenuto

zvonček po-je na go-ri-ci, čuj, ve-čer-ni - co zvo-ni:
 »Zvonček lju-bi, zvonček dra-gi, ti k po-ko-ju va-biš nas.« } Bim,
 kdaj tud' moj'mu sr-cu, zvonček, ti k po-čit-ku za-zvo-niš? }

tempo

pp ritand.

bom, bim, bom, bim, bom, bim, bom, bim, bom, bim, bom, bim, bom!

*) Glej Razinger-Zumer: I. berilo, stran 271

Avstrijska zgodovina.

Kakor smo že omenili v 8. številki na strani 147., je spisal g. učitelj Jakob Dimnik v spomin na 70 letnico rojstva Nj. cesarskega in kraljevega Apostolskega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. »Avstrijsko zgodovino za ljudske šole.« To lepo knjigo, ki šteje 150 strani, ki je lično in okusno tiskana ter okrašena s cesarjevo podobo, imamo sedaj v rokah in priznati moramo, da je sestavljena natančno in zanimivo in da bo izvrstno služila svojemu namenu. Posamezni odstavki so kratki in pregledni ter pisani v gladkem jeziku in lepem slogu. Prepričani smo, da bodo naši mladi zgodovinarji prav hlastno prebrali to Dimnikovo knjigo, a nič manj ne bo zanimala tudi odrasli svet. Naj budi ta prepotrebni spis med slovenskim ljudstvom ljubezen do cesarja in domovine!

Zabavna knjižnica za slovensko mladino.

Urednik in izdajatelj »Zabavne knjižnice za slovensko mladino«, g. Anton Kosi, učitelj v Središču, je poslal v svet že IX. zvezek tega svojega književnega podjetja. Vsebina tega zvezka je prav mnogovrstna: obsega pesmi, po-

vesti, pravljice, poučne spise, pregovore, zastavice, naloge in druge take reči, ki zanimajo in razveseljujejo mladino, ki ji ni nikdar dovolj lepih in dobrih knjig. Slovenska mladina se bo gotovo razveselila tudi te knjižice, ki jo imajo napradaj vsi slovenski knjigotržci.

Janez Guttenberg.

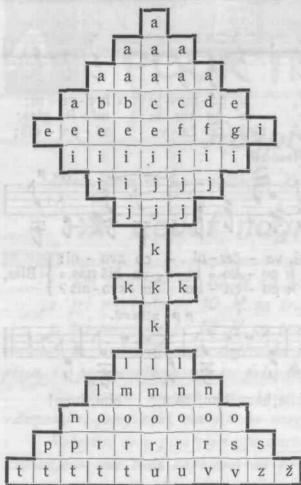
Meseca malega srpana t. l. je preteklo 500 let, odkar se je rodil izumitelj knjigotiskarstva, Janez Guttenberg. Rojen je bil v Maincu na Nemškem. Začetek knjigotiskarstva je bil ponižen in skromen. V teku 500 let pa se je razvilo knjigotiskarstvo do prave umetnosti.

Nekaj turških pregovorov.

Roko, ki je ne moreš tepsti, moraš poljubljati. — Tisoč prijatelj je malo, en neprijatelj mnogo. — Ne čudi se lepoti turbana (turško pokrivalo), dokler ni plačano blago, iz katerega je napravljen. — Bodi staja še tako velika, dosti je en pastir. — Govorica ni vedno lažnjiva, pa tudi ni vedno resnična.

Besedna naloga.

Priobčila Slavko Naglič in Ivan Zorman.

Pišek, Ljudevit Živko, Čeh Ivan, Peter Švagi, Svojemir Čančer, Simen Koren, Kankovsky, Joško Lobnik, Albin Živko, Jurij Ivanovič, Milan Vidovič, Andrej Vodopivec in Ivan Podgoršek, učenci v Mariboru; Jurij Dankovc, učenec na Polzeli; Andrej Čekada, učenec v Ljubljani; Rafael Justin, učenec, in Fani Justin v Ljubljani; Dragica de Gleria v Dol. Logatcu.

Besede značijo: 1. soglasnik, 2. hudodelca, 3. mesto na Ogrskem, 4. moško krstno ime, 5. republiko v Ameriki, 6. narod v Aziji, 7. rokodelca, 8. žužkojeda, 9. samoglasnik, 10. moško krstno ime, 11. soglasnik, 12. ujedno ptico, 13. goro v Aziji, 14. iglasto drevo, 15. del sv. maše, 16. mesto v Severni Ameriki.

Besede po sredi od zgoraj nizdoli značijo znan slovenski pregovor.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev rebusa v 10. številki.

Zavedajmo se vedno, da smo Slovenci!

Prav so ga rešili: Srečko Ferjančič, učenec v Ljubljani; Rafael Dolinšek, učenec v Brežicah; Milko in Slavko Naglič, učenca v Ljubljani; Ferd. Doganoc, učenec v Velikih Laščah; Zošja Grum, otr. vrtnarica; Jelica Ferlič, gojenka učiteljica; Herma Bračič, Milica Azman, Tina Hartman, gojenke višje dekliske šole; Ernica Murgel, Mimica Simnic, Gizelika Vilhar, učenke, vse v Ljubljani; Irma Scheligo, učenka pri Sv. Jederti; Matevž Sila, ministrant v Trebnjem; Milka Zager in Anton Zager, učenec na Gorici (Staj.); Gregor Repič, učenec na Polzeli; Milan Zenko, drugošolec v Ljubljani; Maša, Ruša in Nuša Kernik na Brdu; Franc Peternej, zastopnik »Dunava« v Radovljici; France Stelè v Kamniku; Jebračini v Ljubljani; Bogomil Orožen, učenec, Minka Orožen, učenka v Trebnjem; Inka Slamberger v Ljubljani; Nuša Slamberger v Kranju; Anica in Iv. Gantar na Catežu ob Savi; France

Cenjene naročnike prijazno prosimo, da se nas spomnijo in nam pošljejo zaostalo naročnino. — V zadnjem listu na strani 185. se glasi naslov »Zakaj imamo v državnem orlu dvozglavega orla?« Pravilno pa se mora glasiti »Zakaj imamo v državnem grbu dvozglavega orla?« — Gosp. **C. Logar**: Prosimo, naznanite nam svoj sedanji naslov! — Današnja številka prinaša tudi **razpis nagrad**, na katerega opozarjamo svoje sotrudnice in sotrudnike. Nagrade niso sicer velike, ker nam tega ne dopuščajo sedanje »Zvočkov« gmotne razmere. A pokazali smo s tem, da nam je resno in edino do tega, da bi bil »Zvoček« čimdalje boljši. Ako se prihodnje leto pomuoži število naročnikov, bomo mogli tudi na to stran kaj več storiti. Prosimo torej svoje prijatelje, da nam nabero čim več novih naročnikov. — Cenjene sotrudnice in sotrudnike prosimo, da pošljajo odštev svoje spise samo na naslov: **Engelbert Gangl, Dunaj (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31.**

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke.

»Zvoček« izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K., pol leta 2 K 50 h., četrta leta 1 K 25 h. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl, Dunaj (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31.**